

Na molu San Carlo Dragotin Kette

Pesem je **iz cikla osmih pesmi** Na molu San Carlo. Kette je v tistem življenjskem obdobju živel v Trstu, zato je svoje pesmi postavil na tržaški pomol. Cikel je iz **poznega obdobja njegovega ustvarjanja**, ko se je že dokončno odpovedal dekletu - Angeli Smola. Takrat je začel pisati ljubezensko liriko, v kateri se močno čuti **občutek osamljenosti in življenjske melanhonije**. Te občutke skuša nekako **zakriti** z občutki velikega mesta, mogočnega morja, razsežnostjo veselja...Vse to opisuje, da bi se znebil svoje osamljenosti. Uteho išče tudi **v čutni, fizični ljubezni do neznanega tržaškega dekleta**.

V prvi in osmi kitici nam lirski subjekt niza **dogodke iz narave**, primerjave, ki natančno ustrezajo njegovim občutkom. Opisuje svoje **nekdanje hrepenenje po duhovni, čustveni ljubezni** do »hladne device«, ki mu ne nakloni niti »mehkega nasmeha, milega pogleda...«. Iz čustvene ohromelosti ga zbudi nagajiva, sladka deklica, ki **mu ponuja senzualno ljubezen** in je niti najmanj ne zanima njegovo občutje oz. pripovedovanje o prejšnji ljubezni. Pri tem ji **pomaga tudi narava**: morje, veter in zvezde. Zbudi mu upanje in vda se užitkom. Čeprav je pesem **izrazito čutna** pa se v njej skriva **romantični ideal**.

Kette se ni preveč oziral na čas, a se vseeno čuti **vpliv moderne**. Značilnosti nove romantike najdemo v **opisovanju občutij, poetičnosti in poudarku na osebnih doživetjih**. Zato je pesem tudi subjektivna. Dekadenco najdemo v **hrepenenju po čisti ljubezni**, a zaradi nezmožnosti doseganje le-te k **čutni omami - užitkom**. Impresionizem je pustil svoj pečat z **opisovanjem narave, ki je harmonična človekovim čustvom**, simbolizem pa z belim labodom ter drugimi motivi. Nekateri so že znani (primerjava barke, ki pluje po morju z življenjem - Lermontov v pesmi Jadro ter deviške grudi iz Murnove Pesmi o ajdi).

Pesem na prvi pogled izgleda po obliki popolna, vendar je v resnici **oblikovno svobodna**. Drugi in četrti verz v vsaki kitici se rimata, število zlogov pa je večinoma 11-10-11-10, vendar to nikakor ni pravilo. Kette si je dovolil nekaj izjem, ki pa pesmi le dodajo kanček **spontanosti**. Veliko je pesniških sredstev:

- **primer** (kakor labud belogrudi pluje moj čolnič počasi po gladini morja),
- **nagovorov** (čudež si, ljubica, ti naredila, Oj dekle, pomisli),
- **pretiravanja** (molil sem krasno, a hladno obličje),
- **anafor** (molil, molil, smeh, smeh),
- **mnogovezij** (in, in, in),
- **ukrasnih pridevkov** (labud belogrudi, mili pogled, hladno obličje),
- **posebitev** (in zasmejalo se morje prostrano),
- **nasprotje** je čez celo pesem nasprotje med staro in novo ljubeznijo.

Motivi so čoln, morje, labod, smrt, življenje, oltar, zvezde, veter, večer, poljub, deklica...